

Vi Konservative ser frem til regeringens initiativer på området og regner med, at de vil komme til at betyde det helt nødvendige frie valg, der skal til på dette område. Den ældre skal frit kunne vælge, hvem der skal yde hjemmehjælpen, og den ældre skal også selv være med til at tilrettelægge, hvordan den tildelte tid skal forvaltes.

Vi mener, at denne proces skal gennearbejdes grundigt, og der skal indlægges en større grad af valgfrihed og fleksibilitet, end der lægges op til i nærværende beslutningsforslag. Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Villy Søvnal (SF):

Forslaget er undervejs i debatten blevet betegnet som et drilleforslag. Det synes jeg ikke er helt rimeligt, for det er i meget høj grad en afskrift af et forslag, vi behandlede i 1999, nemlig et forslag – fra SF i øvrigt – om at indføre nogle minimumsrettigheder på hjemmehjælpen.

Det var ud fra den forudsætning, at det var bedre at forebygge end hele tiden at kritisere, når problemerne løb løbsk. Dengang fremsatte vi et forslag, der gik ud på, at hvis man ikke selv kunne stå op, hvis man ikke selv kunne gå i seng, hvis man ikke selv magtede den personlige hygiejne, hvis man ikke selv magtede almindelig rengøring, hvis man ikke selv magtede indkøb og madlavning, så havde man som minimum krav på at få udført de ting, man ikke selv kunne.

Kl. 16.50

Så vidt jeg kan se, er pind 1 i dette beslutningsforslag en fuldkommen gengivelse af det, vi lavede. I SF er vi sådan set glade for, at det både har medvirket til inspiration for Dansk Folkeparti med hensyn til deres arbejdsprogram – det er jo altid rart at kunne inspirere politiske kolleger – og vi er ligeledes meget glade for, at det også har inspireret til Enhedslistens forslag; det er helt fint.

Den anden del af forslaget drejer sig om, at man minimum skal have 2 timers hjælp ugentlig. Det har vi aldrig foreslået, og jeg synes, man skal overveje, om det er et klogt forslag. Der er jo i SF en meget lang tradition – helt tilbage fra Aksel Larsens tid – for at tage udgangspunkt i éns gamle mor. Sådan en har jeg, og hun modtager 1 times hjælp hver fjortende dag til enkelte ting, og det gør, at hun kan klare sig selv. Jeg tror, hun ville synes, det var underligt, hvis hun skulle have 2 timer om ugen, og jeg synes, vi skal lade være med at lave det så stift. Jeg synes

også, det er lidt tilfældigt, at det lige præcis er den grænse, der er sat.

Endelig indeholder forslaget en erstatningsret ved aflyste timer. Det er vi enige i helt uden forbehold. Derfor kan vi støtte, at man skal være sikret et retskrav på de basale ting, og at man skal have ret til erstatning ved aflysning.

Regeringspartierne har jo været meget optaget af regeringens forslag, og det kan man ikke bebrejde denne regering, men jeg vil bare sige, at vi er meget spændt på at se mantraet om det frie valg udfoldet.

Hvis man lytter til kritikken blandt ældre, der modtager hjemmehjælp, går den jo ikke på, at de vil have en anden hjemmehjælper. Kritikken går i 98 pct. af tilfældene på, at de er glade for den hjemmehjælper, de har, men at de godt vil se vedkommende lidt mere. Det er det fundamentale problem i hjemmehjælpen, og derfor er man også nødt til at forholde sig til de fundamentale problemer. Der er to ting: Hvordan sikrer man rekrutteringen på det her område, og hvordan sikrer man, at det er attraktivt at arbejde som hjemmehjælper?

Jeg forstod, at statsministeren i en tv-debat her efter valget – ikke før valget, men efter valget, og det forpligter vel endnu mere – har sagt, at regeringen var meget optaget af hjemmehjælpernes aflønning. Det er vi også, og jeg venter spændt på, hvilke initiativer regeringen vil tage til at sikre hjemmehjælperne en bedre aflønning. Det er som bekendt Kommunernes Landsforening, der forhandler løn med hjemmehjælperne, men hvis det ikke bare skal være lidt forsinket valgflæsk, må det vel betyde, at regeringen i forbindelse med forhandlingerne om den kommunale økonomi vil lægge endnu en halv milliard eller noget i den retning på bordet for at sikre hjemmehjælperne en bedre aflønning. Det vil vi gerne støtte i SF, for vi er sådan set enige i målet, men det summer op, når regeringen skal finansiere sine forslag.

Det andet mantra, regeringen har, er frit valg på alle hylder, det er vi også spændt på. Jeg så med interesse Kommunernes Landsforenings udmelding om, at det havde man for så vidt ikke noget imod, man så bare med meget stor interesse frem til den regning, der meldte sig til slut.

Men som konklusion: Vi kan støtte både indledningen og afslutningen af Enhedslistens forslag, men vi er ikke enige i at sætte den faste grænse på 2 timer.